

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 28 lipca 1999 r.

w sprawie warunków przyznawania policjantom nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg.

Na podstawie art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Policjant pełniący służbę przez okres roku kalendarzowego nabywa prawo do nagrody rocznej w wysokości jednomiesięcznego uposażenia.

2. W razie pełnienia służby przez część roku kalendarzowego, nagrodę roczną przyznaje się, z zastrzeże-

niem ust. 3—5, proporcjonalnie do liczby pełnych miesięcy kalendarzowych służby.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

4. Nagroda roczna w wysokości 1/12 jednomiesięcznego uposażenia przysługuje także policjantowi, który z powodu śmierci lub zaginięcia bądź zwolnienia ze służby w związku z nabyciem prawa do emerytury lub renty pełnił w danym roku służbę przez okres krótszy od jednego miesiąca kalendarzowego.

5. Policjantowi, który na skutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą poniósł śmierć

lub nabył prawo do renty inwalidzkiej, nagroda roczna za ostatni rok służby przysługuje w wysokości określonej w ust. 1 — bez względu na okres służby pełnionej w tym roku.

§ 2. 1. Do okresu służby, o którym mowa w § 1, nie wlicza się okresów:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które policjant nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 126 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania, chyba że prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne lub dyscyplinarne będące przyczyną aresztowania lub zawieszenia zostało umorzone bądź policjant został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

2. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy warunkowego umorzenia postępowania karnego, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii.

§ 3. Podstawę ustalenia nagrody rocznej stanowi miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, należne policjantowi w ostatnim dniu służby wliczanym do okresu, za który przysługuje nagroda.

§ 4. 1. Nagrodę roczną obniża się, z zastrzeżeniem § 5, od 20 do 50% w przypadku:

- 1) popełnienia przez policjanta przestępstwa stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu,
- 2) naruszenia przez policjanta dyscypliny służbowej w czasie służby lub podczas wykonywania zadań albo czynności służbowych, jeżeli w przeprowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym został uznany winnym zarzucanych mu czynów,
- 3) niewywiązywania się przez policjanta będącego w służbie stałej z obowiązków służbowych, stwierdzonego w opinii służbowej wydanej na podstawie przepisów w sprawie przebiegu służby, praw i obowiązków policjantów, zawieszania w czynnościach służbowych oraz zaliczania okresów służby i pracy do wystugi lat uwzględnianej przy ustalaniu wzrostu uposażenia zasadniczego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, o wysokości nagrody rocznej decyduje przełożony właściwy w sprawach osobowych, uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności charakter popełnionego przestępstwa lub przewinienia, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki w służbie.

§ 5. Nagroda roczna nie przysługuje w razie:

- 1) skazania policjanta prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego,
- 2) wymierzenia policjantowi za czyn, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2, kary dyscyplinarnej:
 - a) wydalenia ze służby,
 - b) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby,
 - c) obniżenia stopnia,
 - d) wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,
 - e) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku,
 - f) aresztu,
 - g) zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych,
- 3) zwolnienia policjanta ze służby z powodu:
 - a) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż wymienione w pkt 1,
 - b) wydania po upływie co najmniej 6 miesięcy kolejnej opinii służbowej, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3,
 - c) nieprzydatności do służby w okresie odbywania służby przygotowawczej, stwierdzonej w opinii służbowej.

§ 6. Nagroda roczna nie przysługuje lub jest obniżana za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) policjant popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda roczna została już wypłacona — za rok, w którym postępowanie takie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem lub decyzją,
- 2) policjantowi wydano opinię w przypadkach określonych w § 4 ust. 1 pkt 3 lub w § 5 pkt 3 lit. b) i c).

§ 7. Wypłata nagrody rocznej następuje nie później niż w ciągu pierwszych trzech miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda, z tym że policjantowi zwalnianemu ze służby należną nagrodę roczną wypłaca się w ostatnim dniu służby.

§ 8. Postępowanie w sprawie ustalenia uprawnień do nagrody rocznej zawieszają się, jeżeli przeciwko policjantowi toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana — do czasu zakończenia tego postępowania. Przepisy § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Za wzorowe wykonywanie zadań służbowych, w szczególności za dokonanie czynu świadczącego o odwadze policjanta oraz za służbę w trudnych warunkach wymagających znacznego nakładu pracy, policjantowi można przyznać nagrodę uznaniową.

§ 10. Policjantowi, którego warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu, można przyznać zapomogę. Przy przyznawaniu zapomogi należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną policjanta i jego rodziny.

§ 11. 1. Nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi przyznają, z zastrzeżeniem ust. 2—6, przełożeni właściwi w sprawach osobowych.

2. Komendantowi Głównemu Policji i jego zastępcom nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi przyznaje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

3. Komendantom wojewódzkim Policji (Komendantowi Stołecznemu Policji), komendantom szkół Policji oraz ich zastępcom nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi przyznaje Komendant Główny Policji.

4. Policjantom pełniącym służbę w Komendzie Głównej Policji nagrody uznaniowe i zapomogi przyznają dyrektorzy jednostek organizacyjnych Komendy Głównej Policji.

5. Przełożeni, o których mowa w ust. 1—4, mogą upoważnić kierowników podległych jednostek lub komórki organizacyjnych do przyznawania nagród uznaniowych i zapomóg.

6. Komendant Główny Policji oraz komendanci wojewódzcy Policji (Komendant Stołeczny Policji) mogą przyznawać nagrody uznaniowe i zapomogi wszystkim podwładnym policjantom, z wyłączeniem swoich zastępców — każdy na terenie swojego działania.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

w z. B. Borusewicz